

Der kan ingen Begrundelse anføres for, at Boliglovgivningen skulde udløbe i Provinsen til den Tid som en Gang vilkaarligt fastsat i Modsætning til København og omliggende Kommuner.

Ændringsforslaget er altsaa et Udtryk for, hvor langt Flertallet under Forhandlingerne har strakt sig for at opnaa et positivt Resultat ogsaa for Provinsernes Vedkommende og saa vidt muligt sikre Lejerne mod de Grundejere og Ejendomsspekulanter, der ikke kender til Hensyn, naar de kan udnytte Boligsituationen til uretmæssig Berigelse.

Deputationer fra saavel Lejerforeningernes som Grundejerforeningernes Landsorganisationer har haft Foretræde for Udvalget.

Et *Mindretal* (Elgaard, Jensen [Broby], Kragh og Slebsager) har hverken kunnet give Lovforslaget eller de af Flertallet stillede Ændringsforslag sin Tilslutning.

Ingen anden Vej fører ud af de navnlig i Hovedstaden tilstedeværende Vanskeligheder paa Boligomraadet end et forceret Boligbyggeri, men dette kan efter Mindretallets Mening kun ventes etableret ved øget privat Indsats.

De senere Aars Lovgivning til gradvis Afvikling af Restriktionerne paa Boligomraadet har i betydelig Grad genskabt det private Byggeinitiativ.

Men en Lovgivning som den i Forslaget og Ændringsforslaget indeholdte vil virke hemmende paa Byggeriet og derfor øgende paa Bolignød.

Mindretallet maa derfor modsætte sig de stillede Ændringsforslag, saavel som Lovforslaget som Helhed.

Mindretallet har erklæret sig rede til at overveje en Lovgivning til Afløsning af den for Tiden gældende, tilsigtende at tilvejebringe Ro i Forholdet mellem Ejer og Lejer ved en midlertidig Forlængelse af Minimumstiden for Lejekontraktens Gyldighed,

at sikre Ejere og rolige Lejere mod Beboere i en Ejendom, der virker freds-

forstyrrende, ødelæggende og generende, saaledes at saadanne Lejere hurtigt kan fjernes, og

at sikre Lejere mod Lejekrav, som staar i aabenbart Misforhold til Værdien af det udlejede, ved kraftigt virkende Bestemmelser om Boligaager.

Mindretallet har imidlertid ikke hos Flertallet fundet Ørenlyd for disse Betragtninger, hvorfor man har undladt at stille Ændringsforslag som Udtryk for dem.

Et *andet Mindretal* (Bouet, Carlsen-Skiødt og Johannes Lou) har ved Behandlingen af dette Lovforslag søgt at følge den samme Linie, som det konservative Folkeparti har fulgt ved Boliglovene efter 1920 — en gradvis Afvikling af de ved Krigstiden skabte abnorme Forhold, en absolut Afstandtagen fra Bestemmelser, der kan virke hemmende paa Boligbyggeriet, og en Tilbagevenden til den Ejeren forud for Huslejelovgivningens Indførelse tilkommende Ret til at raade over sin Ejendom — uden dog at prisgive Lejerne til en eventuel hensynsløs Udbytning.

Medens man for hele Landet undtagen Storkøbenhavn maa anse Forholdene for saa meget forbedrede, at man nu udover Aagerbestemmelsen kan nøjes med at give Kommunalbestyrelserne i de Kommuner, hvor Restriktioner endnu bestaar, Ret til at fastlægge den bestaaende Leje for de to førstkommende Aar og til at hindre Tilflytning fra andre Kommuner (denne sidste Bestemmelse kan Carlsen-Skiødt dog ikke tiltræde), maa Mindretallet for Storkøbenhavns Vedkommende anse en for Lejerne mere omfattende Beskyttelse, der kan hindre ubillige Lejeforhøjelser og ubillige Opsigelser, for absolut nødvendig.

Mindretallet er under Overvejelserne herom kommet til den Erkendelse, at Fortsættelsen af Huslejelovgivningen ikke bør ske paa et nyt Grundlag som af Regeringen foreslaaet, men ved at bygge paa de hidtil bestaaende Institutioner, Nævnene.

Mindretallet har ud fra dette Syns-